

Stilling til Specialregnskaberne er en ganske anden end til Hovedregnskabet. Men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at jeg skulde tage meget fejl, om ikke det omhandlede Ord er gaaet over i nærværende Forslag fra tidligere Bestemmelser. Jeg troer at skulle kunne paavise, at det ogsaa findes i flere af de tidligere for Statsrevisoratet opstillede Regler. Jeg maa dernæst ogsaa bemærke, at Udtrykket dog af Enhver maa opfattes, om jeg saa maa sige, cum grano salis, og at Meningen altsaa ikke kan være den, at man skal gennemgaae Specialregnskaberne paa samme Maade som Hovedregnskaberne, da det jo er aldeles in confesso, at Statsrevisionsens Stilling er en ganske anden ved Specialregnskaberne end ved Hovedregnskabet. Man har altsaa blot villet anthde, at Statsrevisionen bør, saavidt fornødent gjøres, benytte eller søge Oplysninger i Specialregnskaberne. Hvis de ærede Talere (Hasle og Fischer) troe, at det brugte Udtryk kan bringe Forvirring ind i Statsrevisionens Arbejde, ville De maaskee inden Sagens næste Behandling kunne gjøre Forslag til et saadant Udtryk, som kan fritage os for al Misforstaaelse i saa Henseende. At Statsrevisionen ofte vil benytte Specialregnskaberne, maa vistnok ligge udenfor al Tvivl, men i saa Fald forekommer det mig ogsaa at kunne være ret gavnligt at faae Oplysning i Betænkningen om, hvilke Specialregnskaber de have benyttet. — Med Hensyn til, hvad der af den ærede Taler for 2den Kreds (Hasle) blev anført om den Indsigt, det vilde faae paa Statsrevisorernes Stilling overfor Ministeriet, at de for Fremtiden skulle afgive en Betænkning, og ikke en Beretning, da kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler (Fischer) derom bemærkede. Jeg kan ikke troe, at det nævnte Forhold vil blive afficeret derved, at det Hver, som Statsrevisionen faaer, bliver at afgive, istedetfor en Beretning, en Betænkning over Statsregnskabet, og hvad den derpaa har at udsætte.

Hasle: Jeg skal kun bemærke, at jeg for min Part ikke har tænkt paa at gjøre noget Forslag om Forandring i Redactionen, men jeg meente, at, naar den ærede Ordfører ved

denne Behandling udtalte sig om Forstaaelsen af Ordet „gennemgaaet“, vilde den tilkommende Statsrevision deri finde tilstrækkelig Veiledning, saa at den derefter maatte kunne vide, om den kan erklære, at den har gennemgaaet et Regnskab, eller om den ikke har gennemgaaet et Regnskab. — Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at der bliver dog lidt Forskjel paa den Stilling, som Ministeriet faaer overfor en Betænkning, og den, som det tidligere har havt. Med Hensyn til de vanskelige Punkter giver jeg fuldkomment det ærede 12te. kongevalgte Medlem (Fischer) Ret i, at man søger Oplysninger hos Ministeriet, men det er kun, hvad man nu pleier at gjøre, inden man skriver Antegningen; men naar denne er skrevet, og man deri, som det er sædvane, har anført Ministeriets første Besvarelse af Spørgsmaalet eller i alt Fald et Uddrag deraf, saa faaer Ministeriet atter denne Antegning at besvare; og, dersom da Statsrevisionen maaskee har misforstaaet Ministeriets Udtalelse om et tvivlsomt Punkt, faaer Ministeriet Leilighed til atter at udtale sig derom. Desuden kan der godt være Punkter, som man mener bør være Gjenstand for Beslutning, men hvorom man ikke vil indsende Forespørgsel til Ministeriet, fordi man synes, at Sagen er saa klar, at der ikke er Anledning til at forlange Ministeriets Erklæring over disse Punkter. Derfor troer jeg, at Ministeriets Stilling bliver noget anderledes, og at Ministeriet billig kunde ønske at faae Betænkningen til Erklæring, inden Indstillinger blive gjorte til Beslutning. Imidlertid skal jeg ikke gjøre noget Forslag om Forandring i Forslaget, som det er kommet fra Udvalget.

Fischer: Jeg kan ikke lægge den Vægt som den ærede Ordfører paa en Ytring i det sidste Afsnit af Udkastets § 4, at Statsrevisionen kun skal gjøre Indstilling i det Tilfælde, hvor det efter dens Formening bør foranledige Beslutning af Rigsdagen. Jeg kan ikke dele den ærede Ordførers Anskuelse om, at denne Bestemmelse skulde tjene til i væsentlig Grad at forkorte Statsrevisionens Betænkning eller Beretning; thi det Hele, der derved vilde kunne gaae af, er en Række af Indstil-